

Bebek Vaftizi Neden Kutsal Kitap'a Uygun Değildir?

Mesih'te Kardeşler inancına göre bebek vaftizi Kutsal Kitap'a uygun bir uygulama değildir. Çünkü vaftiz, ancak kişinin bilinçli tercihiyle, iman edip tövbe etmesinden sonra gerçekleşebilecek bir antlaşmadır. Kutsal Yazılar vaftizi her zaman duyma, anlama, iman etme ve cevap verme süreciyle birlikte ele alır. Bu nedenle henüz karar verme bilincine sahip olmayan bir bebeğin vaftiz edilmesi kutsal metinlerle bağdaşmaz.

Vaftiz için iman şarttır. Bu ritüel bizim Tanrı'nın egemenliği ve Mesih'in adıyla ilgili kurtuluş müjdesini anlayıp kabul ettiğimizin bir işaretidir. Kutsal Kitap, vaftizin ancak iman edenler için geçerli olduğunu açıkça öğretir. Bir bebek ne iman hakikatlerini duyup kavrayabilecek ne de gerçekten iman edip antlaşma yapabilecek olgunluktadır. Bu sebeple bebeklerin vaftiz olması doğru değildir.

“İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.”

(Markos 16:16)

Vaftiz, kişiye hakikatler öğretildikten sonra gerçekleşir. Tanrı'nın sözünü duyması, kavraması, anlayarak inanması ve tam anlamıyla iman ederek hayatını değiştirmeye karar vermesi ile vaftiz kararı verilir.

“Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu.” (Elçilerin İşleri 2:41)

“Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi duyuran Filipus'un söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular.”

(Elçilerin İşleri 8:12)

Vaftiz uygulaması, tövbe ile bağlantılıdır. Bizim kendi günahkar yaratılışımızı kabul edip tövbe ederek onu geride bırakmayı içerir. Yani insanın öncelikle insan ırkının günahını ve Mesih'in kurtuluş planındaki rolünü anlaması ve kendisinin de bu planın neresinde olduğunu anlaması gerekir. Bir bebek ne günah işleyebilecek ne de işlediği günahın sorumluluğunu alabilecek yetkinliktedir. Bir bebek kurtuluşu için İsa'ya ihtiyacı olduğunu vaftizle ilan edemez.

“Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.” (Elçilerin İşleri 2:38)

Vaftiz, bilinçli bir antlaşma ve bağlılık beyanıdır. Elçi Pavlus, vaftizi “eski yaşamdan ölmek” ve Mesih'e yeni bir hayatla bağlanmak olarak anlatır. Bu bağlamda kişi vaftizden sonra eski günahkar hayatına devam etmez. Kutsal Kitap'ın rehberliğinde bilinçli ve dikkatli bir yaşam sürmelidir. Oysa bir bebek vaftiz olduğunun bilincinde dahi değildir.

“Mesih İsa’ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O’nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? Baba’nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O’nunla birlikte ölüme gömüldük.” (Romalılar 6:3-4)

Bu gibi açık beyanlarla beraber Kutsal Kitap’ta bebek ya da çocuk vaftiz örneğinin olmaması da vaftiz olmak için ergin olmak gerektiğini ortaya koymaktadır.

Bizim inancımıza göre bebekler, erginliğe gelene kadar günah sorumluluğu taşımadıkları için Tanrı’nın merhameti altındadır. Bu nedenle onları vaftiz etmeye gerek yoktur. Asıl görev, çocuk büyürken ona doğru öğretiyi aktarmak ve iman edebileceği bir ortam hazırlamaktır:

*“Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir, yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.”
(Süleyman’ın Özdeyişleri 22:6)*